

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.317 van 3 februari 2014
in de zaak A. 210.503/IX-8228**

In zake: Alain DE ROECK
woonplaats kiezend te 8430 Middelkerke
Populierenlaan 7

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door
de Scholengroep 9 Ringscholen
bijgestaan en vertegenwoordigd
door advocaat Peter Roosens
kantoor houdend te 3000 Leuven
Arnoud Nobelstraat 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 oktober 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de directeur van GLTT-CVO te Sint-Genesius-Rode, om de leraarsuren in de afdeling ICT zodanig aan te wenden dat de betrekking, waarvoor [Alain De Roeck] heeft gekandideerd voor een vaste benoeming in het kader van artikel 40ter § 2 van het DRP, niet zal worden ingericht tijdens het schooljaar 2013-2014 [en van] de beslissing van de directeur van GLTT-CVO te Sint-Genesius-Rode, om het opleidingsaanbod in de afdeling ICT zodanig op te stellen dat de betrekking, waarvoor [Alain De Roeck] heeft gekandideerd voor een vaste benoeming in het kader van artikel 40ter § 2 van het DRP, niet zal worden ingericht tijdens het schooljaar 2013-2014”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 januari 2014.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij is gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is sinds 1 september 1998 aangesteld als leerkracht ICT in het GLTT-CVO te Sint-Genesius-Rode, een onderwijsinstelling die behoort tot de scholengroep 9 van het Gemeenschapsonderwijs.

Met ingang van 1 januari 2002 wordt hij vast benoemd voor 16,5 uur en met ingang van 1 januari 2003 voor 18 uur.

3.2. Op de vergadering van het lokaal comité van 29 maart 2013 legt de directeur van het GLTT-CVO een lijst voor met de vacante betrekkingen op

15 april 2013. De lijst maakt onder volgnummer 36 melding van een vacante betrekking leraar SVWO Informatica-Toepassingssoftware, Webdesign 1 TV, waargenomen door B.E., TADD, met een volume van 1,5/20. De directeur deelt het lokaal comité mee dat hij deze betrekking niet vacant wenst te verklaren. De lijst vermeldt als toelichting voor het niet vacant verklaren: “instabiel”.

Naar de verwerende partij schrijft, kent het GLTT-CVO voor het schooljaar 2013-2014 een daling in het lestijdenpakket met 170 lestijden als gevolg van gewijzigde regelgeving en een daling in het aantal cursisten zodat 8,5 VTE (voltijds equivalenten) minder lesgevers tewerkgesteld kunnen worden.

3.3. Verzoeker vraagt bij brieven van 14 juni 2013 en 13 september 2013 om uitbreiding van zijn vaste benoeming onder verwijzing naar artikel 40*ter* van het decreet van 27 maart 1991 ‘betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs’ (hierna: het rechtspositiedecreet).

Bij brief van 9 oktober 2013 wordt verzoeker meegedeeld dat de raad van bestuur heeft beslist om geen gunstig gevolg te geven aan zijn vraag tot uitbreiding:

“De Raad van Bestuur heeft jouw vraag tot uitbreiding vaste benoeming op basis van art. 40 *ter* van het D.R.P. op zijn zitting van 8 oktober 2013 behandeld.

Vermits u niet specificeerde op basis van welke § u deze vaste benoeming vroeg, gaan we er van uit dat u deze uitbreiding vaste benoeming vroeg op basis van art. 40 *ter* § 2 vermits u niet in aanmerking komt om een benoeming te vragen op basis van art. 40 *ter* §3.

Deze uitbreiding van vaste benoeming zou kunnen indien in de instelling uren open zijn waarin u deze uitbreiding zou kunnen opnemen. We dienen na te vragen bij de betrokken directie of er uren open zijn die in aanmerking komen voor deze uitbreiding. De directie liet ons schriftelijk weten dat er in de afdeling ICT op dit ogenblik geen open uren voor handen zijn. Meer nog, er zijn 3 vastbenoemde leerkrachten die in het statuut TBSOB dienen gesteld te worden, dit voor een totaal van 29 uren. Er is dus geen enkele betrekking open waarin u bijkomend uren zou kunnen opnemen.

Er zijn bijgevolg geen uren beschikbaar waarin u de uitbreiding vaste benoeming kan opeisen.”

Van deze weigering om gunstig gevolg te geven aan zijn verzoek tot uitbreiding van zijn vaste benoeming vordert verzoeker met het voorliggend enig verzoekschrift de nietigverklaring, maar niet de schorsing van de tenuitvoerlegging.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. Verzoeker voegt als bijlage bij zijn verzoekschrift een afschrift van de mededeling van de beslissing van de raad van bestuur van 8 oktober 2013: het derde voorwerp van zijn annulatieberoep, waarvan niet de schorsing van de tenuitvoerlegging is gevraagd. Wat evenwel daaraan voorafgaand precies en concreet door de directeur is beslist met betrekking tot de aanwending van de leraarsuren in het GLTT-CVO en hoe het opleidingsaanbod in vergelijking met het voorafgaande schooljaar precies en concreet is aangepast – met andere woorden, wat het exacte voorwerp vormt van de nu voorliggende vordering en door een arrest ten gronde uit het rechtsverkeer moet worden verwijderd – komt de Raad van State in het verzoekschrift niet te weten, noch wordt daartoe naar een specifieke bijlage bij het verzoekschrift verwezen. Of hiervan een klaar beeld kan worden gevormd aan de hand van het geheel van de stukken van het administratief dossier en van de bijlagen bij het verzoekschrift, vereist een studie die van de Raad van State alleszins niet in de schorsingsprocedure mag worden verwacht. De vraag zou kunnen rijzen of de bestreden beslissingen die het eerste en het tweede voorwerp vormen van het beroep aldus niet al te algemeen en vaag zijn omschreven, waardoor het beroep onontvankelijk is op grond van de zogenaamde *exceptio obscuri libelli*.

4.2. Vooralsnog bestaat er evenwel geen noodzaak om over deze eventueel ambtshalve op te werpen of over de door de verwerende partij in de nota met opmerkingen opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VI. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

6. Met betrekking tot het nadeel, zet verzoeker in het inleidend verzoekschrift uiteen wat volgt:

“De onmiddellijke toepassing van de beslissing om de leraarsuren aan te wenden zoals dit door de directeur werd doorgevoerd in de afdeling ICT en de onmiddellijke toepassing van de beslissing om het opleidingsaanbod aan te passen zoals dit door de directeur werd doorgevoerd in de afdeling ICT, berokkenen verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Door het opleidingsaanbod dat nu voorligt voor het schooljaar 2013-2014, zal het aantal cursisten dat zich zal inschrijven voor opleidingen in de afdeling ICT er op achteruit gaan.

Dit zal een onmiddellijke impact hebben op het beschikbaar aantal leraarsuren in de afdeling voor het schooljaar 2014-2015.

Gezien de begrenzing op de groei van de financiering of subsidiëring van de centra (Artikel 107 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs), kan met redelijkheid worden aangenomen dat het aantal leraarsuren de komende jaren niet meer zal toenemen.

Gezien de aanwending van de leraarsuren in de afdeling ICT, nu al aanleiding geeft tot terbeschikkingstelling en reffectatie van vast benoemde leerkrachten, acht verzoeker bewezen dat de huidige aanwending hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent.”

Beoordeling

7. Artikel 40ter, § 2, van het rechtspositiedecreet luidt:

“Het personeelslid dat de leeftijd van 55 jaar heeft bereikt, wordt op zijn verzoek vast benoemd in een vacante betrekking in een wervingsambt, op voorwaarde dat hij :

1° de voorwaarden vervult voor vaste benoeming;
2° de vaste benoeming bij de raad van bestuur aanvraagt;
3° vanaf 1 februari voorafgaand aan de datum van vaste benoeming in dienst is in de instelling waar de betrekking te begeben is;
4° tijdelijk personeelslid is of voor een onvolledige betrekking vast benoemd is.
De betrekking hoeft niet vacant verklaard te worden.
Die vaste benoeming heeft steeds 1 januari als ingangsdatum.”

Het wordt niet betwist dat verzoeker voldoet aan deze voorwaarden.

8. De onwettigheden die verzoeker aan de bestreden beslissingen aanwrijft houden verband met eventuele tekortkomingen op procedureel vlak bij de voorbereiding ervan en, wat de weigeringsbeslissing van 9 oktober 2013 betreft, met een eventueel gebrek in de formele motivering. In geen van de aangevoerde middelen betwist verzoeker evenwel de wettigheid, uit oogpunt van de materiële motieven, van een weigering om hem vast te benoemen op grond van een tekort aan beschikbare uren.

Verzoeker koppelt het nadeel blijkens de aangehaalde uiteenzetting zelfs niet aan het huidige schooljaar – hij vordert niet eens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de weigering om hem de uitbreiding te geven – maar uitsluitend aan een toekomstperspectief: de huidige bestreden beslissingen hebben volgens hem “een onmiddellijke impact” op het beschikbaar aantal leraarsuren in de afdeling ICT voor het schooljaar 2014-2015.

9. Door verzoeker is vooralsnog niet tegengesproken dat voor het schooljaar 2013-2014 een daling in het lestijdenpakket geldt met 170 lestijden.

De verwerende partij heeft ondertussen de beschikbare lestijden aangewend. Het opleidingsaanbod heeft tot inschrijvingen van cursisten gezorgd. Leerkrachten hebben hun lesopdrachten gekregen en er zijn overeenkomstig aanstellingen en benoemingen gebeurd – geen ervan is door verzoeker aangevochten – en, zo wordt aangegeven door de verwerende partij, terbeschikkingstellingen

volgden, wegens ontstentenis van betrekking. Het schooljaar is ondertussen half-weg. Een schorsing van tenuitvoerlegging heeft, anders dan een nietigverklaring, enkel werking voor de toekomst. Waar verzoeker finaal naar streeft, is de uitbreiding van zijn vaste benoeming met anderhalf uur. Niet duidelijk is, hoe de gevraagde schorsing in het licht van de voorgaande gegevens thans verzoeker nader brengt tot dit doel in 2013-2014.

10. Maar zoals hiervóór is overwogen, lijkt het hem daar ook niet om te doen, aangezien hij niet de schorsing vordert van de weigering voor het huidige schooljaar en in de korte uiteenzetting over zijn nadeel enkel refereert aan de gevolgen voor 2014-2015. De Raad vat dit zo op, dat verzoeker met zijn vordering hoopt om ten minste voor het volgende schooljaar zijn kansen op een uitbreiding van de vaste benoeming te verhogen. Maar ook zo begrepen, lijkt de schorsing verzoeker niet vooruit te kunnen helpen. De Raad ziet immers niet goed hoe een inwilliging van de vordering tot een volume lesurencursist kan leiden met een voor verzoeker gunstig effect op de beschikbare lestijden voor 2014-2015. Minstens stelt de Raad vast dat verzoeker nalaat daarover de nodige verifieerbare elementen bij te brengen. Verzoeker concretiseert niet nader wat hij met het “opleidingsaanbod dat nu voorligt” bedoelt en koppelt dit aan een hypothetisch gegeven over de inschrijvingen voor 2014-2015. Ook de “begrenzing op de groei” en de verwijzing naar artikel 107 van het decreet van 15 juni 2007 werkt verzoeker niet uit en formuleert hij in voorwaardelijke termen (“kan met redelijkheid worden aangenomen”). In de mate waarin hij hiermee wijst op een wettelijke regeling, is ook al niet duidelijk hoe een schorsing door de Raad dit nadeel kan wegnemen, dat voortvloeit uit een wettelijke bepaling.

In zijn laatste argument, namelijk dat de aanwending van de leraarsuren in de afdeling ICT nu al aanleiding geeft tot terbeschikkingstelling en reffectatie van vast benoemde leerkrachten, zodat verzoeker het bewezen acht dat de huidige aanwending hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent, expliciteert verzoeker opnieuw niets ten aanzien van die huidige aanwending. Hijzelf behoudt alleszins zijn aantal uren.

11. De hier besproken schorsingsvoorwaarde vereist dat een verzoekende partij zeer concreet, met specifiek op de omstandigheden van haar zaak gerichte argumenten en met controleerbare feitelijke gegevens ter ondersteuning, voor de Raad van State aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden maatregel haar een ernstig én moeilijk te herstellen nadeel kan doen lijden. Het volstaat derhalve niet zich tot vaagheden en algemeenheden te beperken om daaruit als “bewezen” te achten dat de beslissing verzoeker ernstig en moeilijk te herstellen nadeel kan berokkenen: het staat immers aan verzoeker precies dat voor de Raad te onderbouwen. Bij ontstentenis van de vereiste concretisering waarin verzoekers moeilijk te herstellen ernstig nadeel ligt en door het in de toekomst te situeren, kan het niet overtuigen.

12. Verzoeker gaat voor het eerst ter terechtzitting meer concreet en becijferend in op de aanwending van de beschikbare uren-leraar. Volgens verzoeker zouden, op grond van die becijfering, in de afdeling ICT geen vier VTE maar ten hoogste 0,6 VTE moeten worden opgevangen. Voorts argumenteert hij aan de hand van de inzet voor coördinatie-uren, de huidige aanwending en de terbeschikkingstellingen dat het nu al zeker is dat er op 15 april 2014 geen vacante betrekkingen in ICT zullen zijn.

Hij merkt ook op dat de verwerende partij geen documenten zou hebben opgesteld waarin de bestreden beslissingen expliciet werden uitgedrukt, zodat hij het bestaan ervan moet afleiden uit de individuele mededelingen van opdrachten en opdrachtgebonden dienstonderbrekingen. Uit “het document 3b” zou volgen dat twee betrekkingen webdesign 1, waarvoor hij heeft gekandideerd, toegewezen worden aan personeelsleden die niet in het centrum werkzaam zijn. Verzoeker noemt dit willekeur.

13. Gelet op artikel 17, § 3, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’, mag in principe alleen acht worden geslagen op het nadeel dat in

het verzoekschrift wordt aangevoerd. Ter terechtzitting aangehaalde argumenten worden niet in aanmerking genomen, aangezien alleen de in het verzoekschrift aangebrachte gegevens de overige partijen toelaten zich daartegen op de geëigende wijze – in hun geschreven procedurestukken – te verweren en het voorwerp kunnen uitmaken van het onderzoek door het auditoraat. Niet blijkt waarom te dezen van dat principe zou dienen afgeweken, aangezien verzoeker van zijn preciseringen ook al in het verzoekschrift gewag kon hebben gemaakt. Er wordt bijgevolg geen rekening mee gehouden.

Enkel ten overvloede zij opgemerkt dat een eventuele verkeerde aanwending van de uren-leraar tijdens dit schooljaar en de eventuele willekeur die verzoeker vermeldt kunnen wijzen op een onwettigheid, maar dat de ernst van een middel en de vereiste van een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel twee onderscheiden voorwaarden zijn, die onafhankelijk van elkaar vervuld moeten worden. De mondeling gegeven uitleg vermag eventueel ook een aanzet vormen om beter te doen begrijpen wat het voorwerp van de vordering is, maar helpt verzoeker niet vooruit om het ernstig en moeilijk herstelbaar karakter van het nadeel aan te tonen.

14. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 februari 2014,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren